

Arrest

nr. 294 532 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. KAKIESE
Tervurenlaan 116/6
1150 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 11 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. KAKIESE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, wordt op 3 april 2023 in illegaal verblijf aangetroffen op het grondgebied en op 3 april 2023 naar transitcentrum 127**bis** gebracht waar hij op 24 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming indient.

1.2. Op 11 augustus 2023 wordt verzoeker gehoord in het Engels door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), via videoconferentie, bijgestaan door zijn advocaat die aanwezig was in het transitcentrum.

1.3. Op 31 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Ashanti etnie. U bent geboren op [...] in Kumasi. U volgt een hogere opleiding en wordt leerkracht. U heeft eveneens een eigen marketingbedrijf. U huwt op 14 september 2008 en heeft twee kinderen.

Op 12-jarige leeftijd neemt uw vader u mee naar zijn woning en verlaat u de woning van de familie van uw moeder. De familie van uw moeder gelooft in een traditionele religie, terwijl uw vader een christen is. U wordt door uw vader christelijk opgevoed.

In 2018 verneemt u dat de ouderlingen van de familie van uw moeder willen dat u de rol van chieft van de familie op u neemt. U gaat hier niet mee akkoord omwille van de offers die de chieft moet brengen. U vertelt uw familie dat u hier niet mee akkoord gaat, desondanks wilt de familie uw keuze niet aanvaarden. U krijgt opnieuw bedenktijd. De ouderen van de familie van uw moeder spreken uw vader aan en zeggen tegen hem dat hij maar moet afwachten en dat hij nog wel zal zien wat er gaat gebeuren. Omdat u de situatie niet aankan en u deze enige tijd achter u wilt laten, regelt u een visum om naar Europa te reizen met het idee om na vier weken terug naar Ghana te gaan.

Op 30 januari 2019 verlaat u Ghana. U reist naar Frankrijk met transit in België. Uw plan is om na een maand in Europa terug te keren naar Ghana, maar uw plannen veranderen wanneer u rond 20 februari 2019 verneemt dat uw vader overleden is. U denkt dat uw vader door de familie van uw moeder vermoord werd. Enkele weken later raakt uw oom, de broer van uw vader, betrokken bij een ongeval. U vreest voor uw leven en besluit in Europa te blijven.

U verlaat Frankrijk en reist via Zwitserland, Italië en Slovenië naar Griekenland. U werkt als huishoudhulp en uw werkgever weet een Grieks paspoort voor u te regelen. U denkt dat u de Griekse nationaliteit verkregen heeft. In februari 2023 besluit u Griekenland te verlaten en reist u naar België. U komt op 20 februari 2023 in België aan. Met behulp van uw Grieks paspoort tracht u een legaal verblijf te regelen in België. Dit paspoort blijkt echter vals te zijn. U wordt opgepakt en wordt op 3 april 2023 naar het transitcentrum 127bis gebracht. Er worden enkele pogingen gedaan om u naar Ghana te repatriëren, maar deze mislukken. Uiteindelijk dient u op 24 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u diverse filmpjes en enkele foto's van het rouwboekje dat werd gedrukt n.a.v. het overlijden van uw vader neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) in februari 2023 naar België gekomen te zijn (bijlage 26 + Verklaring DVZ, p. 13 + notities CGVS, p. 15). U dient echter pas op 24 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ. Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart in februari 2023 naar België gekomen te zijn (bijlage 26 + Verklaring DVZ, p. 13 + notities CGVS, p. 15). Hoewel er reeds op 3 april 2023 door de Belgische autoriteiten wordt vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevindt en u naar transitcentrum 127bis overgebracht wordt (bijlage 39bis), dient u pas op 24 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in, zo'n 5 maanden na uw aankomst in België en zo'n 3 maanden nadat u naar het transitcentrum overgebracht werd. Hiernaar gevraagd door de interviewer, blijkt uit uw verklaringen dat uw advocaat u slechts enkele dagen voor 26 juni 2023 verteld heeft dat u een verzoek om internationale bescherming kon indienen (notities CGVS, p. 16-17). Desondanks wacht u nog tot 24 juli vooraleer u dit verzoek indiende. Uw verklaring dat u niet wist dat u in het centrum een verzoek kon indienen, kan niet weerhouden worden als een geldige reden voor uw laattijdig verzoek. Het is immers weinig waarschijnlijk dat uw advocaat u helemaal niet gezegd zou hebben dat u dit verzoek kon indienen in het gesloten centrum zelf. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de DVZ reeds vooraleer u een verzoek tot internationale bescherming indiende de nodige stappen zette om u te identificeren om u daarna te verwijderen van het Belgisch grondgebied (Bijlage 39bis). Uit het geheel van deze vaststellingen, blijkt dus dat u pas na een verblijf van 5 maanden in België een verzoek ingediend heeft, op het moment dat de DVZ de stappen zet om u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. Dit terwijl u op 27 februari 2023 te Vilvoorde een aanvraag van een verklaring van inschrijving indiende, wat aantoont dat u in staat bent u te wenden tot de Belgische staat (zie bijlage 19). **Men kan echter redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u op de internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u niet alleen in België danig lang wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, maar u ook naliel om na uw vertrek uit Ghana op 30 januari 2019 internationale bescherming te verzoeken in de verschillende Europese landen waar u zich bevond. U reisde immers via België naar Frankrijk, om vervolgens via Zwitserland, Italië en Slovenië naar Griekenland te reizen, alwaar u – volgens uw verklaringen – zou hebben vermoed de Griekse nationaliteit te hebben verkregen omdat u via uw werkgever een Grieks paspoort bemachtigde. Dat u gedurende uw jarenlang verblijf in Europa geen internationale bescherming verzocht, tast de geloofwaardigheid, dan wel de ernst van de door u aangehaalde vrees ernstig aan. Uw verklaring dat u slechts korte tijd in Frankrijk plande te verblijven om nadien terug te keren naar uw land van herkomst Ghana, tast wederom de ernst van uw geopperde vrees aan. Dat u vervolgens, na de dood van uw vader, volgens u om het leven gebracht door de familie van uw moeder, evenmin aanstalten heeft gemaakt om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in één van de landen waar u zich bevond, is niet ernstig. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden u in Frankrijk of Italië na het overlijden van uw vader geen asiel aanvraag, stelt u in de war te zijn geweest en dat de dingen niet goed gingen, wat geen vergoelijking betreft voor uw nalatigheid (notities, p.15).

U verklaart voor het CGVS dat de familie van uw moeder u als hoofd van de familie wilt aanstellen, maar dat u dit niet wilt (notities CGVS, p. 10-11). Bij uw verklaringen dienen echter volgende opmerkingen te worden gemaakt.

U verklaart voor de DVZ dat u in **Kwadeso woonde, in het huis van de familie van uw moeder** (Verklaring DVZ, vraag 10). Voor het CGVS verklaart u echter dat u in **Nyankyereneas** woonde sinds 2008 (notities CGVS, p. 8). U verklaart tevens dat u hier woonde samen met familie van uw vader en met uw eigen vrouw. Later verklaart u voor het CGVS dat u als 12-jarige uit het familiehuis van uw moeder weggehaald werd en naar het **huis van uw vader in Tanoso** gebracht werd (notities CGVS, p. 10). Later gevraagd naar het familiehuis van uw moeder, verklaart u dat dit in Kwadeso gelegen is en dat u daar niet meer woonde (notities CGVS, p. 20-21). **U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw woonst in Kumasi, nl. of u inwoonde bij uw vader en diens familieleden, dan wel in het huis van de familie van uw moeder. Dit tast de geloofwaardigheid en doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de familie van uw moeder reeds grondig aan.**

Het verwondert ook dat u de traditionele religie die de familie van uw moeder aanhangt niet bij naam kent, of dat deze religie zelfs geen naam zou hebben (notities CGVS, p. 20), hoewel u toch met uw moeder gesproken heeft over deze opvolgingskwestie (notities CGVS, p. 10-11 + p. 20) en u zelfs bij de familie van uw moeder inwoonde (Verklaring DVZ, vraag 10).

Bovendien haalt u de chronologie van de gebeurtenissen door elkaar. Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u eerst samen met de pastoor aan de ouderen van de familie liet weten dat u weigerde om hoofd van de familie te worden en dat de ouderlingen daarna pas met uw vader zijn gaan praten en hem bedreigden (notities CGVS, p. 21), blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat de ouderlingen eerst met uw vader zijn gaan praten en dat u daarna aan hen verteld heeft dat u weigerde om chieft te worden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.8), zonder dat de ouderlingen later nog met uw vader zijn gaan praten. U haalt de chronologie van de gebeurtenissen door elkaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast.

Verder valt het op dat u de dood van uw vader niet kan vertellen zonder dat u uw asielrelaas volledig uit de doeken heeft willen doen (notities CGVS, p. 9-11). Hierna opgemerkt door de interviewer dat u nog niet uitgelegd heeft hoe uw vader eigenlijk overleden is, verklaart u **niet te weten hoe hij overleden is**, maar verwijst u naar de bedreiging die uw vader ontvangen heeft (notities CGVS, p. 12). Nogmaals gevraagd hoe hij overleden is, verklaart u dat hij gewoon overleden is. **U weet verder niet of hij een dokter gezien heeft voor zijn overlijden omdat u niet in Ghana was op dat moment.** Later nogmaals gevraagd hoe uw vader overleed, verklaart u wederom dat u het niet kan zeggen omdat u niet thuis was (notities CGVS, p. 22), maar denkt u dat het door de familie komt. Opgemerkt dat u toch niet daar moet zijn geweest om te weten hoe uw vader overleden is, blijft u sprakeloos. **Gevraagd waarom u dan niet aan uw familie gevraagd heeft hoe hij overleden is, verklaart u dat u het wel gevraagd heeft en dat ze u vertelden dat hij dronken was toen hij viel en de volgende dag zomaar overleden is en dat hij niet naar een ziekenhuis ging.** U tracht de vraag naar het overlijden van uw vader te ontwijken en legt inconsistente verklaringen af aangaande dit overlijden. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aan.

Hoewel uw vader u vertelde dat u beter het land kon verlaten en geen hulp moest zoeken bij de politie (notities CGVS, p. 24), blijkt uit het geheel aan uw verklaringen eveneens dat uw vader zelf niet naar de politie ging om hulp te vragen. **Het verwondert dat uw vader geen hulp gezocht heeft bij de politie of andere Ghanese autoriteiten tegen de bedreigingen die de familie van uw moeder uitte naar hem toe** (zie supra), te meer daar uit informatie blijkt dat toch zo'n 71 % van de Ghanese bevolking een christelijke religie – de religie van u en uw vader (notities CGVS, p. 7 + p. 9-10 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) - aanhangt en slechts 3 % van de Ghanese bevolking traditionele religies – de religie van de familie van uw moeder (notities CGVS, p. 10 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) - aanhangt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Bovendien komen uw verklaringen voor het CGVS niet overeen met de tekst die u zelf geschreven heeft en in het boekje voor de begrafenis van uw vader gedrukt werd (zie groene map in uw administratieve dossier). Uit deze tekst blijkt dat **een pastoor u in uw appartement in persoon kwam vertellen dat uw vader overleden is**, terwijl u voor het CGVS verklaart dat u in Frankrijk **twee keer opgebeld** werd door een pastoor om u te vertellen dat uw vader overleden is (notities CGVS, p. 11). Uw verklaringen over de manier dat u de dood van uw vader vernomen heeft, komen niet overeen met de tekst die u schreef n.a.v. het overlijden van uw vader. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan. Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs neer dat uw vader in verdachte omstandigheden zou zijn omgekomen. De foto's en filmpjes aangaande de begrafenis van uw vader, vormen geen begin van bewijs van de omstandigheden waarin hij overleden is en kunnen voorgaande vaststellingen dan ook niet ombuigen.

Bovendien toont u uitermate weinig interesse in de redenen van uw vertrek uit Ghana. Hoewel u verklaart dat uw oom Yaow Shua in Frankrijk is en hij een eerdere kandidaat voor de opvolging was, blijkt u hier met uw oom niet over gesproken te hebben toen u zich in Frankrijk bevond (notities CGVS, p. 23). Gevraagd naar de reden hiertoe, verklaart u niet hecht te zijn.

Opgemerkt dat u hem daar toch over kon aanspreken omdat jullie hetzelfde zouden hebben meegemaakt, verklaart u dat het niet in u opkwam om dat met uw oom te bespreken omdat uw vader vele dingen wist. **Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de opvolgingskwestie verder aan dat u er niet aan gedacht heeft om hierover met uw oom in Frankrijk te spreken, hoewel uw oom eveneens als kandidaat voor de erfopvolging werd voorgedragen.**

Gelet op het geheel aan vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u omwille van een opvolgingskwestie uw land van herkomst verlaten heeft.

Bovendien legt u nog tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid aantasten.

*U verklaart voor het CGVS dat u in **Nyankyereneas** woonde samen met uw vrouw (notities CGVS, p. 8) en dat zij op het moment van het onderhoud nog steeds in diezelfde woning woont (notities CGVS, p. 12), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw vrouw in **Abuakwa** woonachtig is (Verklaring DVZ, p. 8).*

*Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u verklaart **Ghana te hebben verlaten op 30 januari 2019** (notities CGVS, p. 7 + p. 11) en dat u sindsdien **nooit meer teruggekeerd bent naar Ghana** (notities CGVS, p. 12 + p. 15). Door de interviewer gevraagd naar uw profielen op facebook, verklaart u één profiel te hebben met de naam A. K. (notities CGVS, p. 17-18). De interviewer geeft aan dat hij een profiel met een foto van uzelf met een wit hemd en een profiel met een foto van uzelf met een zwarte muts kan terugvinden. U verklaart onmiddellijk, zonder dralen, dat het tweede profiel niet van uzelf is, maar dat het door iemand anders aangemaakt werd. Gevraagd wie dat profiel aangemaakt heeft, weet u het niet. Uw verklaring dat dit profiel niet van u is, overtuigt echter niet te meer daar beide profielen elkaar bevriend hebben. Indien dit tweede profiel werkelijk door een onbekend iemand aangemaakt was, had u dit niet zomaar bevriend. Dit prangt des te meer daar dit tweede profiel aangeeft dat u op 19 februari 2021 in Kumasi, Ghana, ingecheckt bent (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw uitleg dat het betreffende profiel door iemand anders aangemaakt werd, overtuigt niet. U heeft op geen enkele andere manier aangetoond dat u zich in februari 2021 niet in Ghana bevond. Dit doen bijgevolg het sterke vermoeden rijzen dat u na een verblijf van twee jaar in diverse Europese landen zou zijn teruggekeerd naar Ghana. **Het gegeven dat u zou zijn teruggekeerd naar Kumasi, de stad in Ghana waar u woonde voor uw vertrek uit Ghana (notities CGVS, p. 8), is in strijd met geopperde vrees.***

De foto's en filmpjes aangaande de begrafenis van uw vader werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker houdt een theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht en stelt vervolgens dat in de mate waarin er zich contradicties en omissies in zijn verhaal hebben voorgedaan, deze zeker niet van aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te besluiten. Hij citeert uit Vereecke, V., "Het nieuwe asiel-en verblijfsrecht", Story Publishers Gent 2008, p. 49 en uit een arrest van de Raad van State nr. 173.899 van 7 augustus 2007. Hij wijst erop dat de Raad in het kader van een beroep in volle rechtsmacht de feiten van de zaak dient te beoordelen in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de Raad zal moeten oordelen dat de gronden van de bestreden beslissing niet overeenstemmen met het administratief dossier en irrelevant zijn en dat de Raad eraan herinnert dat het aan verzoeker is om de beslissingsautoriteit ervan te overtuigen dat hij aan de voorwaarden voldoet om in aanmerking te komen voor de status waarop hij aanspraak maakt. Verzoeker stelt dat *in casu* verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten hem konden overtuigen dat hij in zijn land van herkomst ernstige schade had geleden en dat hij een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade heeft in geval van terugkeer. Hij is verder van mening dat de commissaris-generaal verschillende verklaringen van verzoeker en de ondersteuningsdocumenten niet naar behoren heeft geanalyseerd in het licht van de elementen van het administratief dossier en dat de commissaris-generaal niet op wettige wijze kon concluderen dat hij geen gegronde vrees voor vervolging had indien hij naar Ghana zou terugkeren. Volgens verzoeker zijn er aanwijzingen dat dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, namelijk de doodstraf of executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en dat uit het administratief dossier blijkt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat bijgevolg hem de bescherming moet worden verleend waarin het Verdrag van Genève voorziet. Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling, subsidiair hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers weigering om hoofd van de familie te worden omdat hij de daarbij horende rituelen niet wil ondergaan aangezien deze niet stroken met zijn christelijke geloofsovertuiging. Volgens zijn verklaringen verbleef verzoeker sinds zijn twaalfde bij zijn vader die hem christelijk opvoedde terwijl de familie van zijn moeder aanhanger is van de traditionele religie. Hij vernam in 2018 dat de ouders van de familie van zijn moeder wilden dat hij de rol van *“chief”* van de familie op zich zou nemen maar weigerde die na enige bedenktijd omdat hij niet akkoord ging met de offers die daarvoor gebracht moeten worden. Verzoekers familie aanvaardde dit niet en de ouders bedreigden zijn vader en zeiden hem dat hij nog zou zien wat er zou gebeuren. Verzoeker wou de ruzies en discussies tussen de families een tijdje achter zich laten en vertrok in januari 2019 naar Frankrijk nadat hij een visum had gekregen dat 40 dagen geldig was met de bedoeling om na drie weken terug te keren naar Ghana. Volgens zijn verklaringen vernam hij evenwel in februari 2019 dat zijn vader overleden was en werd vermoed dat de familie van zijn moeder hier achter zat en kreeg de broer van zijn vader enkele weken een ongeval. Verzoeker vreest dat hem hetzelfde kan overkomen en reist via Zwitserland, Italië en Slovenië naar Griekenland waar hij via zijn werkgever een Grieks paspoort verkrijgt. Na het overlijden van zijn werkgever reist verzoeker naar België waar hij op basis van zijn Grieks paspoort tracht een verblijfsvergunning te krijgen. Na onderzoek door de politie blijkt het paspoort evenwel vals te zijn en wordt verzoeker op 3 april 2023 aangehouden en naar het Transitcentrum 127bis gebracht. Na een aantal mislukte repatriëringspogingen deed verzoeker een verzoek om internationale bescherming vanuit het transitcentrum op 24 juli 2023.

5.3. De Raad stelt vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker het land is binnengekomen met een vervalst Grieks paspoort, nadien op grond van dit paspoort heeft getracht om zijn verblijf te verlengen in België en dat hij pas meer dan drie maanden nadat hij naar een gesloten centrum was overgebracht een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gemotiveerd dat *“Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”* De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat zijn Grieks paspoort een vervalst document is en evenmin dat de voorwaarden voor de toepassing van de versnelde procedure *in casu* vervuld zijn.

Na grondige analyse van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, het verzoekschrift, de beschikbare landeninformatie en de opmerkingen van beide partijen ter terechtzitting, stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen over zijn vrees voor de familie van zijn moeder niet geloofwaardig zijn.

Zo stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker verklaart dat hij reeds in januari 2019 Ghana verliet omwille van de druk van zijn familieleden om ‘chief’ te worden voor een korte vakantie in Frankrijk en tijdens deze vakantie de dood van zijn vader vernam. Hoewel hij vermoedde dat hij was omgebracht door de familie van zijn vader, en niet wilde terugkeren omdat hij zich niet wou onderwerpen aan de rituelen die een ‘chief’ moet ondergaan, en eerst nog verschillende jaren in onder meer Griekenland verbleef, deed hij desondanks pas op 24 juli 2023 voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in België. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker het niet nodig achtte om een verzoek in te dienen in Griekenland omdat hij in de veronderstelling verkeerde dat hij de Griekse nationaliteit had verkregen, dan nog dient te worden vastgesteld dat hij eens in België aangekomen nog vijf maanden wachtte vooraleer internationale bescherming aan te vragen en dit pas nadat verschillende pogingen waren ondernomen om verzoeker te repatriëren naar Ghana. Uit zijn verklaringen blijkt verder dat hij na aankomst in het gesloten centrum een advocaat had die procedures heeft opgestart tegen de vasthouding van verzoeker (notities PO, p. 16). Dat hij pas op 26 juni 2023 zou zijn ingelicht door zijn advocaat dat hij de mogelijkheid had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zoals verzoeker verklaarde, is dan ook niet aannemelijk.

Zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing relateert de vaststelling dat verzoeker vijf maanden na binnenkomst in België wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen *in casu* reeds in ernstige mate de ernst van de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging omwille van de druk van zijn familie om 'chief' te worden. Bovendien verklaarde verzoeker zelf dat hij in 2019 de intentie had om terug te keren naar Ghana maar dat hij vermoedde dat zijn vader was omgebracht door de familie van zijn moeder. Dit zette verzoeker er evenmin toe aan om een bescherming te vragen in Frankrijk of Italië waar hij nog verbleef vooraleer naar Griekenland te reizen en relateert evenzeer de ernst van verzoekers vrees voor vervolging.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van het door verzoeker uiteengezette relaas danig ondermijnd door de vaststelling dat hij incoherente verklaringen aflegt over waar hij verbleef, nu hij enerzijds bij de DVZ liet optekenen dat hij in Kwadeso woonde bij zijn moeder, maar bij het CGVS initieel verklaarde dat hij in Nyankyereneas woonde sinds 2008 bij zijn vader en later met zijn vrouw en daarna dat hij als 12-jarige bij zijn moeder werd weggehaald om bij zijn vader in Tanoso te verblijven (notities PO, p. 8, 10) en niet weet welke religie de familie van zijn moeder aanhangt (notities PO, p. 20). Indien verzoeker daadwerkelijk tot zijn twaalfde bij zijn moeder woonde en de religie van zijn moeders familie de reden was waarom hij er door zijn vader werd weggehaald en er omwille van de religieuze verschillen ook spanningen waren tussen beide families, zoals verzoeker beweert, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker kan zeggen welke traditionele religie zijn moeder en haar familie belijdt of hier minstens meer uitleg over kan geven en coherente verklaringen kan afleggen over bij welke ouder hij wanneer verbleef. De vaststelling dat hij over de religie van zijn moeder geen enkele kennis over blijkt te bezitten behalve dat het om een traditionele religie gaat en hij geen consistente verklaringen weet af te leggen over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Ghana, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Voorts kunnen verzoekers verklaringen over de doodsoorzaak van zijn vader, wat hem er zou van weerhouden hebben om terug te keren naar Ghana uit schrik voor de familie van zijn moeder, allerminst overtuigen. Verzoeker werd verschillende keren gevraagd hoe zijn vader overleden is maar weet hier niet concreet op te antwoorden en verklaart uiteindelijk dat hem werd verteld dat hij dronken was toen hij viel en de volgende dag overleed. De Raad stelt vast dat verzoeker het vermoeden dat de familie van de moeder van verzoeker achter zijn dood zou zitten omdat verzoeker weigerde om 'chief' te worden, wat hij overigens als dusdanig als een eer en een vooraanstaande positie beschouwde (notities PO, p. 24) op geen enkele wijze concretiseert. Ook de vaststelling dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader als christen op geen enkele wijze hulp heeft gezocht bij de autoriteiten, terwijl uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat 71% van de Ghanese bevolking christelijk is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn relaas, nu redelijkerwijze zou kunnen verwacht worden dat de Ghanese autoriteiten zouden gecontacteerd zijn indien zijn vader daadwerkelijk zou zijn bedreigd door de familie van zijn moeder omwille van verzoekers weigering om 'chief' te worden. De bestreden beslissing kan dan ook worden bijgetreden waar op goede gronden wordt gemotiveerd dat *"Hierna opgemerkt door de interviewer dat u nog niet uitgelegd heeft hoe uw vader eigenlijk overleden is, verklaart u niet te weten hoe hij overleden is, maar verwijst u naar de bedreiging die uw vader ontvangen heeft (notities CGVS, p. 12). Nogmaals gevraagd hoe hij overleden is, verklaart u dat hij gewoon overleden is. U weet verder niet of hij een dokter gezien heeft voor zijn overlijden omdat u niet in Ghana was op dat moment. Later nogmaals gevraagd hoe uw vader overleed, verklaart u wederom dat u het niet kan zeggen omdat u niet thuis was (notities CGVS, p. 22), maar denkt u dat het door de familie komt. Opgemerkt dat u toch niet daar moet zijn geweest om te weten hoe uw vader overleden is, blijft u sprakeloos. Gevraagd waarom u dan niet aan uw familie gevraagd heeft hoe hij overleden is, verklaart u dat u het wel gevraagd heeft en dat ze u vertelden dat hij dronken was toen hij viel en de volgende dag zomaar overleden is en dat hij niet naar een ziekenhuis ging. U tracht de vraag naar het overlijden van uw vader te ontwijken en legt inconsistente verklaringen af aangaande dit overlijden. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aan. Hoewel uw vader u vertelde dat u beter het land kon verlaten en geen hulp moest zoeken bij de politie (notities CGVS, p. 24), blijkt uit het geheel aan uw verklaringen eveneens dat uw vader zelf niet naar de politie ging om hulp te vragen. Het verwondert dat uw vader geen hulp gezocht heeft bij de politie of andere Ghanese autoriteiten tegen de bedreigingen die de familie van uw moeder uitte naar hem toe (zie supra), te meer daar uit informatie blijkt dat toch zo'n 71 % van de Ghanese bevolking een christelijke religie – de religie van u en uw vader (notities CGVS, p. 7 + p. 9-10 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) - aanhangt en slechts 3 % van de Ghanese bevolking traditionele religies – de religie van de familie van uw moeder (notities CGVS, p. 10 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) - aanhangt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien komen uw verklaringen voor het CGVS niet overeen met de tekst die u zelf geschreven heeft en in het boekje voor de begrafenis van uw vader gedrukt werd (zie groene map in uw administratieve dossier).*

Uit deze tekst blijkt dat een pastoor u in uw appartement in persoon kwam vertellen dat uw vader overleden is, terwijl u voor het CGVS verklaart dat u in Frankrijk twee keer opgebeld werd door een pastoor om u te vertellen dat uw vader overleden is (notities CGVS, p. 11). Uw verklaringen over de manier dat u de dood van uw vader vernomen heeft, komen niet overeen met de tekst die u schreef n.a.v. het overlijden van uw vader. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan. Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs neer dat uw vader in verdachte omstandigheden zou zijn omgekomen. De foto's en filmpjes aangaande de begrafenis van uw vader, vormen geen begin van bewijs van de omstandigheden waarin hij overleden is en kunnen voorgaande vaststellingen dan ook niet ombuigen."

Bovenstaande vaststellingen volstaan reeds om te besluiten dat aan het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht en dat hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de weigering om de volgende 'chief' van de familie te worden omdat hij zich wou onttrekken aan de eraan verbonden rituelen, Ghana heeft verlaten, noch dat hij hierom ernstige problemen riskeert in geval van terugkeer naar Ghana.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig, hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, in het bijzonder zijn voorgehouden weigering om de volgende 'chief' van de familie te worden en zijn vrees de daarbij horende rituelen te moeten ondergaan. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan een louter theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht en de algemene stelling dat eventuele contradicties in zijn relaas zeker niet van die aard zijn dat zij toelaten te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van dit relaas en dat het aan verzoeker toekomt om de asielinstanties ervan te overtuigen dat hij aan de voorwaarden voldoet voor het verlenen van internationale bescherming. Verzoeker voert geen enkel concreet element aan dat toelaat de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er niet in om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bovenstaande vaststellingen volstaan dan ook om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Ghana.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg kan ook niet aangenomen worden dat verzoeker bij terugkeer naar Ghana omwille van de aangehaalde vluchtmotieven een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou lopen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

6.3. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan. Uit niets kan blijken dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde bezwaren kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET